

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

موسوی

۱۶ اکتوبر ۲۰۰۸

روزه های گوشخراش "افغان - جرمن"

وقتی به دنبال مصاحبه این قلم در اوایل ماه می ۲۰۰۸ با خانم رزمنده و شجاع کشور خانم "نسرین معروفی" در رابطه با بررسی عمر ننگین اداره مستعمراتی محصول تجاوز، و بیرون رفتن رازهای مگو از پس پرده های ضخیم، شرایط همکاری با انقیاد طلبان و عوامل مخفی و آشکار نهادهای استخباراتی "افغان - جرمن" به صورت مطلق از بین رفت، به مشوره دوستان گرانقدر، بدون آنکه نیروی خویش را در تقابل با تاریخ زدگان "افغان - جرمن" ضایع سازم، ندای صمیمانه و سازنده دوستان دیگر را لبیک گفته تلاش نمودم تا در ایجاد و راه اندازی پورتال رزمنده و سکوت شکن "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" سهمی هرچند ناچیز اداء نمایم؛ تا باشد با موجودیت یک چنان سنگری استوار، رزمندگان راه آزادی میهن و بهروزی انسان آنرا در پیکار زنجیر گسل و دوران ساز شان یاری نموده باشم.

تصور ما این بود که انقیاد طلبان و وابستگان نهاد های امنیتی غیر نیز به مانند ما، به کار خویش ادامه داده، به اصطلاح مردم "از سر کل ما دست برمی دارند". با تاسف که این تصور ما امکان تحقق نیافته از همان نخستین روز های فاصله گیری، قبل از آنکه ستاد رزم ما به کار خویش آغاز نماید، با تحریک یکی دو تن نویسنده بی مایه و بدنام و حتا افراد روانی، بنای تحریکات و لجن پراگنی را بر تمام کسانی که فکر می کردند با ما در تماس اند؛ گذاشتند. این قلم و سایر دوستان که به نیکویی میدانستیم و میدانیم که تقابل آنها با افراد نزدیک به این "ستاد مبارزه" به مثابه بخشی از تقابل ما با بادران شان بوده و تابع چگونگی برخورد ما علیه "انقیاد طلبی، در خدمت اجانب در آمدن و همکاری با میهن فروشان خلقی - پرچمی" می باشد، به کار خویش ادامه داده حتا با تحمل نیش قلم و طعنه های ده ها نویسنده به کار استوارانه به پیش رفتیم و گذاشتیم تا روزه های تنی چند خود فروخته، ما را از کار باز دارد.

انکشاف سریع پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" با جذب بیشتر از ۴۰ نویسنده و انداختن بیش از ۳۰۰ مقاله در مدتی کمتر از دو ماه، که خود می تواند ریکارد جدیدی در بین رسانه های الکترونیکی به شمار آید، توأم با جلایش خط پورتال "انقیاد ناپذیری، آزادیخواهی، تقبیح وابستگی و ستیز بی امان با مزدوران روس و امریکا" اگر از جانبی از کران تا کران افغانستان، خوانندگان آزادیخواه کشور را به طرف ما جذب نمود؛ از جانب دیگر مبرهن است که نمی توانست مورد کین و نفرت سردمداران "افغان - جرمن" قرار نگیرد.

سردمداران "افغان - جرمن" که به صورت عمده برخی بر دور خوان یغمای خاندان "نادری" به غارت و تجاوز خلق ما دست یازیده و عده ای دیگر با بوسه زدن بر شمشیر خونچکان استعمار روس و به راه انداختن دریا های خون در پولیگونها، زندانها و وجب به وجب کشور، در تخاصم خونین با مردم ما به سر می برند و بنا بر اعتراف یک تن از همان جنایت کاران یعنی "سلیمان لایق"، رهبر "خرمدند" شان سوگند خورده بود تا انتقام شکست خویش را از مردم افغانستان با به راه انداختن جوی های خون بگیرد؛ به مانند یک حیوان زخمی به زوزه کشی پرداخته، در گام نخست کوشیدند تا با ارسال "ویروس" های انترنیتی از فهم تخنیکیشان استفاده سوء نموده، کمپیوترهای ما را از کار ببندازند. به دنبال ناکامی در این دسیسه رذیلانه، از طریق تحریک عده ای دیگری از همقامشان بی آرم شان، افراد معینی از همکاران پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" را با تحریف مقاله های شان سر زبانها انداختند، تا باشد بدین وسیله نیروی مبارزاتی دوستان و همکاران قلمی پورتال را به جنگ های ناخواسته ضایع سازند. اما وقتی منتقدی با درک اشتباهش در مورد یک تن از همکاران پورتال، خلاف عرف زشت جامعه که پافشاری روی اشتباه می باشد، بزرگواری نموده با انتقاد از خود به معذرت خواهی از همکار پورتال دست می زند،

غلامان حلقه به گوش اجانب در عوض استقبال از چنین راه و روشی و آنرا به مثابه یک روش سالم تبلیغ نمودن، با بهانه های بنی اسرائیلی بنای نامه پراگنی را به منظور خدشه دار ساختن چهره تابناک پورتال نوپای ما آغاز نمودند. از همه جالب تر آنهایی که خود ظرف ۱۴ سال فعالیت نشراتی، چیزی به نام اهداف و سیاست نشراتی بیرون نداده اند و همین اکنون ۸۰ درصد مقاله های شان را از دشمنان سوگند خورده مردم ما دریافت می دارند، انگشت به طرف ما دراز نموده، به زعم خودشان سیاست نشراتی ما را به نقد کشیده و ترکیب نویسندگان پورتال را زیر سؤال قرار دادند.

این نوکران اجانب که هم اکنون با هزار و یک رشته به استعمار و اشغالگران در ارتباط بوده همکاری ها و وابستگی های اقتصادی آنها ورد زبان خاص و عام است، چماق تکفیر را بر فرق ما حواله می دارند که چرا احمد و یا محمود که نظر نیکی بر شاهان گذشته ندارد و یا زمانی مقالاتی در مذمت "قبیله سالاری" نگاشته است، برای پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" مقاله نوشته و از همکاران پورتال به شمار می روند. به این نوکران اجانب باید به صراحت توضیح داد:

- همین افرادی که امروز همکاری آنها با پورتال AA-AA "پیراهن عثمان"ی شده برای نامه پراگنی، کسانی اند که تا دیروز ترسل نامه های شان به آدرس "افغان - جرمن" از دست آورد ها به شمار می رفت. به جرأت می توان نوشت علت قهر و عصبانیت آقایان نه به خاطر آن است که گویا با آن اشخاص اختلاف فکری و یا عقیدتی دارند، بلکه تمام خشم آنها از بریدن رادیکال همچو افراد با "افغان - جرمن" مایه می گیرد.

- هیچ فردی در تاریخ معاصر افغانستان از خلقی - پرچمی هائی که برای "افغان - جرمن" مقاله می فرستند نه بد نام تر اند و نه هم نفرت انگیزتر. سابتی که دروازه های خویش را بر روی "نهضت ها، ودان ها، سرباز ها" و ده ها جنایتکار دیگر به اصطلاح "حزب دموکراتیک خلق افغانستان" باز کرده و به درستی به "آبشخور" جنایتکاران و خیانت پیشگان مبدل شده است، به هیچ صورت حق ندارد تا زبان به مذمت و انتقاد از دیگران باز نموده؛ جا نماز آب بکشد.

- از همه بالاتر انقیاد طلبان بی آرم بر پورتال ما می تازند که گویا این و یا آن همکار پورتال به مفاخر و قهرمانان ملی ما تاخته اند و در نتیجه حق ندارند چیزی بنویسند. از این آقایان باید پرسید، مگر "شاه شجاع چه کرده بود که حامد کرزی نکرده است؟" (این قلم حاضر است که در یک بحث تاریخی "ببرک کارمل و کرزی" را خاین تر از "شاه شجاع" به اثبات برساند. این گوی و این میدان برای تمام مدافعین ببرک و کرزی. حاضرم به اثبات برسانم که مقایسه "شاه شجاع" خاین با ببرک و کرزی، بزرگترین اجحافیت در حق شاه شجاع)

کسانی که امروز خود به دوستی و همکاری با "مکنااتن" های زمان می بالند و ده ها نویسنده و سخنران را به خاطر اهانت به همان "مکنااتن" ها ممنوع القلم اعلام می دارند، و اگر توان آنرا می داشتند زبان های شان را نیز می بریدند این حق را از کجا به دست آورده اند که خویش را مدافع مفاخر ملی و شخصیت های تاریخی اعلام دارند؟ اگر "عبدالله خان اچکزایی" بود و یا "امین الله خان لوگری"، اگر "میر مسجیدی خان کوهستانی" بود و یا "محمد شاه خان بابکر خیل"، اگر "میر بچه خان کوهدامنی" بود و یا ملا "عبدالغفور لنگری" و یا صد ها مانند آنها، این چنین افراد به نوکران استعمار و مدافعین تجاوز تعلق ندارند حتا اگر پدر فزیکتی آنها نیز باشند. آن افراد به کسانی تعلق دارند که پا جای پای آنها گذاشته، از استقلال، آزادی و تمامیت ارضی کشور ما افغانستان با ایثار خون خویش دفاع می نمایند.

این نوکران اجانب باید بدانند که نزد میهن پرستان، موقعیت آنها همان است که از "خان شیرین خان" و "ولی محمد" خان ها بود. زندگی نکیت بار امروز این خود فروختگان به وضاحت نشان میدهد که اینها، اگر در زمان "شاه شجاع" می بودند، در کنار "موهن لال" و "خان شیرین خان" ایستاده هجوم ارتش استعمار را عطیه الهی تبلیغ می نمودند، اگر در زمان "کیوناری" می زیستند با اطمینان که در کنار "ولی محمدخان" ایستاده شده به میهن ما خیانت می ورزیدند، این راهی است که امروز می پیمایند و دیروز نیز از پیمودن آن شرمی نداشتند.

آنانی که از تجاوز و استعمار دفاع کرده بر خون خلق ما مهر عقب ماندگی و تحجر می زنند، باید بدانند که جایگاه شان نزد عناصر میهن پرست، جایگاه سایر خائنین ملی بوده به هیچ صورت حق ندارند تا زیر نام دفاع از قهرمانان و شخصیت های ملی، چهره کثیف خویش را پنهان نمایند. در همین جا به مردم خود وعده می دهم که از این بیعد هرگاه از قلم همچو افرادی بحثی در رابطه با شخصیت ها و قهرمانان ملی واقعی به نظرم برسد در اولین فرصت فرد مذکور را با آن قهرمان به مقایسه کشیده نقاب ریا را از رخسار بزک کرده اش بر خواهم داشت.